

בס"ד יט' כסלו ה'תשפ"א
 הדלקת נרות - 16: 17
 צאת השבת - 17: 08
 רבנו תם - 17: 39
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1036
 @ מצווה להדליק החנוכיה, עם שמן זית זך וטהור
 מן המובחר. יש לקנות השמן והפתילות ולא להמתין
 לרגע האחרון.
 @ נר ראשון של חנוכה, ביום חמישי בערב.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה רביעית
 בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20:30

פרשת וישלח

פפטידיון: "חזון עובדיה"
 (עובדיה א')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

☞ "ויהי לי שור וחמור"

איך יכול יעקב להתגבר על עשו ולבן? אלא שהיו חשובים אצלו כמו שור וחמור, ולכן לא התפעל מהם. אומר הבעל הטורים שור מרמו על יוסף, דהיינו שיש לי את הכח של יוסף וחמור מרמו על יששכר ("יששכר חמור גרסי") דהיינו יש לי את כח התורה.
 ☞ "לא יעקב יאמר עויד שמך כי אם ישראל"
 אדם זוכה ע"י שמתגבר על היצה"ר הוא השטן. כי כאשר מוסיפים ליעקב, שזה מנין 182, את מנין 'שטן' שזה מנין 359, מתקבל המנין 'ישראל' 541 אז הוא זוכה לשם ישראל.

☞ יעקב מתכוון בשלושה אופנים לקראת הפגישה עם עשו אחיו. (מלחמה, תפילה, דורון).
 ☞ המאבק בין יעקב למלאך.
 ☞ יעקב נפגש עם עשו אחיו ונפרד ממנו לשלום.
 ☞ עשו שב לאדום ויעקב הגיע לשכם.
 ☞ המעשה עם דינה בת יעקב בשכם.
 ☞ קורות יעקב עד בואו לבית אביו בחברון.
 ☞ (מות רחל ומותו וקבורתו של יצחק)
 ☞ ידיעות על צאצאי עשו, נשיאי אדום.

☞ "ויצא יעקב ..."

☞ "ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים"
 הדעת זקנים מפרש מה ראו לרמות את בני שכם שאמרו להם למול ואח"כ הרגום? ומתרץ שיש לומר שלא עשו רמאות. כי ביום השלישי היו מצטערין והיו מתחרטין על המילה ולכך הרגום, שהמתחרט על המצוה מפסיד את המצוה.

☞ ידוע כי המלה יצא מרמזת על עצבות, ואין לאף יהודי להיות בעצבות אלא בשמחה כמש"כ "עבדו את ד' בשמחה" (תהלים ק'), צריך כל יהודי לדעת "ויושלח" את העצבות שלח ממך. (רבי נפתלי מרופשיץ)
 ☞ "כי במקלי עברתי את הירדן"
 אומרים על דרך המוסר שמי שמקל תמיד, "עברתי" יכול לעבור על איסורים, "את הירדן" רמז על התורה שנכתבה בעבר הירדן.
 ☞ "ויריא יעקב מאד ויצר לו" (ל"ב ח').

דיני חנוכה הרמזים בפסוקים
 בפסוק "כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת" (במדבר, ז) אותו קוראים בחנוכה, מרומזים דיני חנוכה.
 כ"ף : 7 [אמה] פחות. (להניח נר חנוכה נמוך ממי אמה).
 אח"ת : א' ח' תמנה. (כדעת בית הלל "מוסיף והולך").
 עשר"ה : עד שתכלה רגל [מן] השוק. (זמן הדלקת נר חנוכה).
 זה"ב : זמנו בין השמשות (=תחילת זמנו).
 מלא"ה : מצוה להדליק אצל הפתח.
 קטרת : קרוב תדליק רוחק טפח. (שיהיה קרוב לפתח טפח).

☞ ידוע מאמר החסיד ביחובת הלבבות: אני מתבייש מהאלקים שיראה אותי מפחד ממישהו חוץ ממנו. לכן כאשר יעקב פחד מעשו, מיד התחרט על כך וצר היה לו על זה שפחד מפני אדם חוץ מהש"ת. וזה: "ויריא יעקב מאד" כשראה יעקב שיש לו יראה מפני עשו, מיד "ויוצר לו" צר היה לו עד למאד על זה. (אהבת שלום)
 ☞ "הצילני זה מיד אחי מיד עשו" (ל"ב י"ב).

פינת הניבים והפתגמים
מנהג מבטל הלכה
 במקרים מסויימים, מנהג שנהגו ישראל מבטל את ההלכה.
לדוגמא: מן התורה, זמן עבודתו של שכיר יום הוא מזריחת החמה ועד שקיעתה (או עד צאת הכוכבים). ואם נהגו במקום מסויים שזמן עבודתו של שכיר יום הוא קצר יותר, אין בעל הבית יכול לכפות על השכיר לעבוד כזמן העבודה מן התורה, אלא מנהג המקום מבטל את ההלכה.

☞ מדוע אמר יעקב "מיד אחי", וכי השי"ת לא יודע שעשו הוא אחיו? אלא יעקב אבינו ביקש מהש"ת: הצילני מאיש כזה הנראה כלפי חוץ כידידי אחי ורעי, אולם באמת בפנימיותו הוא עשו.
 ☞ "כי במקלי עברתי את הירדן"
מק"ל ר"ת מעולם קיוונו לך שזה מרמו על מידת ביטחון, במידת ביטחון אפשר לעבור את הירדן. (פניני משה)

לעילוי נשמת **אליעזר נתני** בן שרה ויקותיאל ז"ל נפטר כ"ב כסלו תש"ס, יום שלישי פקידת שנתו. ולעילוי נשמת **מרים נתני** בת תאגי ויוחנן ז"ל נפטרה כ"א כסלו תשס"ב, יום שני פקידת שנתה. זכותם תגן בעד ילדיהם ומשפחתם שיזכו לרפואה שלימה ברכה והצלחה, אמן.

הסירו מכתול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי" : <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

סצ'ולות להג' חנוכה

חשוב ביותר להשתדל מכניסת חג חנוכה עד צאתו לא להתלונן בכלל ובכל פעם שאתה רוצה להגיד: "אני רוצה ש...". תגיד: "הי, אני מרוצה ש...". כל יום לאחר הדלקת נרות החנוכה:

א. לשבת חצי שעה ליד הנרות הדולקים - ולא לעשות שום מלאכה. להסתכל על הנרות ולהתפלל, חכמים אומרים שיש 36 מלאכים מרחפים שלוקחים ממך פתקאות ומעלים אותם ישירות לקב"ה. כשרואים את האור בחנוכה אנו זוכים מזה לחוכמה ותבונה יתרה.

ב. סגולה לזכות בילדים חכמים וצדיקים, ולזיכרון חזק להדליק בשמן זית דך כתיבת.

ג. לשבת מול הנרות ולהביט בשלהבות זה מוחק מראות לא צנועים.

ד. לבקש על הזיווג בערב שבת של חנוכה ולהגיד: "הי תזכני בבניין שלם".

ה. להגיד כל יום מייד אחרי ההדלקה את הפרקים הבאים בתהלים: צ' (רק הפסוק האחרון) "ויהי נועם", צ"א להגיד את הפרקים האלה 7 פעמים בקול רם ועוד פעם נוספת בשקט. ל', ל"ג, ס"ז, י"ט בצורת המנורה, ק', קל"ג.

"בניך כשתלי זתים" - חינוך

טיפים להורים בחופשת החנוכה

= **נר (טיפ) ראשון** - להיות הורה יוזם מוביל: אל תחכו לחיכוכים שיופיעו כמו בכל חופשה. צפו מראש את נקודות המחלוקת לגבי ההתנהלות עם הילדים.

= **נר (טיפ) שני** - שבו עם הילדים, תאמו איתם צפיות, תארו להם איך אתם רואים את ההתנהלות בחופשה. ככל שתשתפו יותר את הילדים בהחלטות תזכו לשיתוף פעולה איתם.

= **נר (טיפ) שלישי** - ערכו הסכמים בניכם ובין הילדים ותווכו הסכמים בין הילדים (איך מתחלקים התפקידים בבית וכל המטלות), בשלב השני תלו את ההסכם או הטבלאות על המקרר שיהיה נגיש בכל רגע. בשלב שלישי קיבעו עם הילדים מה קורה כאשר מישוהו מפר את ההסכם.

= **נר (טיפ) רביעי** - שיגרה חשובה ונוחה לילדים ולנו, ולמרות זאת יש חשיבות לשבור שיגרה בזמן חופשה. כדאי ורצוי לטייל איתם ולגרום להם הנאה.

= **נר (טיפ) חמישי** - גם אם אתם עובדים קחו יום חופש או חיזרו הביתה מוקדם יותר וצאו איתם לטייל.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מיקום מיוחד לילדים

כל הישועות והברכות

לרח"ל ואברהם אסחייק זכות השיעור בלוויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת מיוצאי חלציהם לרפואת אברהם אסחייק בן חגיבה שיחזור לאיתנו ולע"נ אליעזר ומרים נתני ז"ל

סרכה והצלה

חזקיה ורות דוידי שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות ויזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא

סרכה והצלה

זיסים וטובה בכור" על תרומתם לזיכוי הרבים תעמוד להם להתברך בכל הברכות הכתובות בתורה בריאות אושר ופרנסה טובה וירוו נחת ושלוה מיוצאי חלציהם

סרכה והצלה

ישראל וזנה שאמר שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות וירוו נחת ושלוה מיוצאי חלציהם

סרכה והצלה

ההילה בת סילביה שיואל בן הזבה שיזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא שיתברכו ברפואה אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות וגשמיות ויזכו לשנים רבות

סרכה והצלה

איריס בת לאה שתזכה לזיווג הגון במהרה משורש נשמתה הטהורה ותקיים בית נאמן וכשר בישראל באושר ושלוה ובפרנסה טובה

סרכה והצלה

רפואה שלימה רבקה בת שרה הקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אביה וסשי"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה יצחק

סרכה והצלה

תה-צ'ב בן רות אסנת עזריזה בת שרה בתיה בת רומה יתברכו ברפואה באושר ושלוה ונחת ובפרנסה טובה ולשנים רבות נעימות וטובות

סרכה והצלה

ההילה בת סילביה שיואל בן הזבה שיזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא שיתברכו ברפואה אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות וגשמיות ויזכו לשנים רבות

זמני התפילות בחנוכה

בבית הכנסת "אוהל מועד" יבנה 16: 10 - מנחה 16: 35 - הדלקת החנוכה 16: 40 - ערבית ברוב עם וחלוקת סופגניות. ערב שבת פרשת "מקץ" מנחה מוקדמת 12: 30 - בשעה

סרכה והצלה

לע"נ הצנועה והעננה שרה אליאס בת מרגלית ויצחק ז"ל כא' כסלו פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד כל משפחתו

סרכה והצלה

לע"נ הצנועה והעננה שרה אליאס בת מרגלית ויצחק ז"ל כא' כסלו פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד כל משפחתו

סרכה והצלה

לע"נ הצנועה והעננה שרה אליאס בת מרגלית ויצחק ז"ל כא' כסלו פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד כל משפחתו

סרכה והצלה

לע"נ הצנועה והעננה שרה אליאס בת מרגלית ויצחק ז"ל כא' כסלו פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד כל משפחתו

סרכה והצלה

לע"נ הצנועה והעננה שרה אליאס בת מרגלית ויצחק ז"ל כא' כסלו פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד כל משפחתו

שבת שלום ומבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו שבתי מוסאי בן הגיית הי"ו משה משה בן סרוור הי"ו מאיר חסן בן מסעודה הי"ו שלמה בועז בן זהרי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה שלמה גור בן חנה ז"ל יצחק גולני בן שרה ז"ל אבנר קאיוב בן יוכבד ז"ל מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל מרדכי אמונה בן גולו ז"ל אליהו סעד הכהן בן מסעודה וסלם ז"ל

אברהם יגל בן רעות הי"ו עילאי-חי דורון בן אריאלה-מזל הי"ו יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ו ניסים דויד בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דינה הוני בת מרי מנב"ת לדיה ניסימי בת גורג'יה מנב"ת הדויה חיה בת אסתר מנב"ת

רחמים לארי בן גולשן ז"ל יחזקאל אברהם בן פרח ז"ל צפורה חברוני בת מרים ז"ל בידיה מלכה בת אסתר ז"ל אסתר ברק בת זרי ז"ל ניצה גואטה בת לדיה ז"ל שושנה רוז בת מארי מרים ז"ל שמחה לארי בת ביבי ז"ל

רחמים לארי בן גולשן ז"ל יחזקאל אברהם בן פרח ז"ל צפורה חברוני בת מרים ז"ל בידיה מלכה בת אסתר ז"ל אסתר ברק בת זרי ז"ל ניצה גואטה בת לדיה ז"ל שושנה רוז בת מארי מרים ז"ל שמחה לארי בת ביבי ז"ל

הלכות חנוכה

א. כל השמנים והפתילות כשרים לנר חנוכה, ושמן זית מצוה מן המובחר, וכן מצוה מן המובחר לעשות את הפתילה מצמר גפן ואף על פי שגם נרות שעוה כשרות להדלקת נרות חנוכה, עיקר המצוה בשמן, הואיל והנס קרה בשמן בבית המקדש.

ב. צריך להיזהר מאוד בהדלקת נרות חנוכה, כי המצוה חביבה עד מאוד, לפרסם את הנס בהודאה לה' יתברך על הניסים שעשה לנו, והעושה כן זוכה לבנים תלמידי חכמים.

ג. כמה נרות צריך להדליק בחנוכה? מעיקר הדין די בנר אחד לכל בית ובית מישראל, בין שבני הבית מרובים, ובין שהם מועטים, ואולם נהגו להדר במצוה זו שבלילה הראשון צריך להדליק נר אחד לכל בני הבית, מכאן ואילך מוסיף והולך נר אחד לכל לילה, עד שבלילה האחרון שמונה נרות, ואפילו בני הבית מרובים לא ידליקו יותר.

ד. מצות הנחת נרות חנוכה, היא בתוך עשרה טפחים (80 ס"מ) מקרקע הדירה, ואם הניח למעלה מעשרה טפחים יצא, ויש להניח למעלה משלשה טפחים, ואם הניח למעלה מעשרים אמה מקרקע הדירה, לא יצא אף בדיעבד, (כל אמה 48 ס"מ) וצריך לכבות את נרות החנוכה ולהניחה במקום כשר ויחזור וידליקנה, אך לא יברך שנית.

ה. הדר בעליה, מצוה שייח נרות חנוכה בחלון או במרפסת, הסמוכה לרשות הרבים, כדי לקיים פרסומי ניסא, וטוב להניח נרות חנוכה בתוך פנס של זכוכית ולהעמידם באוויר המרפסת כדי שיראו העוברים ושבים שברשות הרבים. ואם הוא גר בקומה שהמרפסת גבוהה מקרקע רשות הרבים עשרים אמה, (9.60 מטר), יניח הנרות בפתח הדירה מבפנים, הואיל ואין בזה היכר כל כך לבני רשות הרבים.

ו. מצוה להניח נרות החנוכה בטפח הסמוך לפתח משמאל הכנס, כדי שתהיה המזווה מימין, ונרות חנוכה משמאל, וכשהוא נכנס ויוצא, הרי הוא מוקף במצוות, וביחוד כשנכנס בטלית קטן מצויצת כהלכתה, אשר עליו יכוון מה שכתוב "והחוט המשולש לא במהרה ינתק".

ז. אין מברכים בבית הכנסת על הדלקת נרות חנוכה, אלא בעשרה שאז הוא פרסום הנס, ויש אומרים שהקטן מצטרף למנין עשרה בבית הכנסת, וטוב שהוא בעצמו יברך וידליק, ונראה שגם מצטרפות למנין עשרה להדלקת נרות חנוכה שבבית הכנסת, ובפרט כשיבואו אחר כך עוד אנשים ויהיה מנין.

ח. נכון להתפלל מנחה בערב שבת מוקדם, כדי שידליקו נרות חנוכה אחר תפילת המנחה, אולם כל זה אם הוא מוצא בנקל מנין מתפללים מנחה מבעוד יום בערב שבת, אבל אם אין נמצא בנקל מנין שמתפללים מבעוד יום, אל יתפלל מנחה ביחידות כדי להקדימה להדלקת נרות חנוכה, אלא ידליק נרות חנוכה תחלה, ואחר כך ילך לבית הכנסת להתפלל מנחה בציבור. ולפיכך גבאי בית הכנסת החוששים שיבואו יחידים להתפלל ביחידות, אם יקדימו את תפילת מנחה מבעוד יום, עדיף להתפלל מנחה כדרכם מידי ערב שבת.

ט. נרות חנוכה שמדליקים בבית הכנסת, מניחים אותם בכותל דרום של בית הכנסת, זכר למנורה של בית המקדש שהיתה בדרום ההיכל, ונוהגים להניחם בבית הכנסת במקום גבוה לפרסום הנס. ויש נוהגים לסדרם בין מזרח למערב, ויש נוהגים לסדרם בין צפון לדרום, וכן היה המנהג בירושלים.

י. ראש חודש טבת שחל להיות בחול, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שלשה עולים בפרשת ראש חודש, ומתחיל "צו את בני ישראל", והרביעי קורא בשל חנוכה בנשיא של אותו יום.

יא. משונת ימי חנוכה קודם "שיר של יום", אין לומר: "השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן", אלא אומרים: "היום כך וכך בשבת", ומתחילים באמירת "שיר של יום". ויש נוהגים לומר אחר "שיר של יום", "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד".

יב. גומרים ההלל בחנוכה מפני שמקבלים הארה מחג הסוכות. כשם שבסוכות גומרים ההלל בכל יום, כך בחנוכה וכן כל יום נבדל מחברו במספר הנרות שלו, וכאילו התרחש בו נס מחדש.

מכל מלמד" השכלתי

מדוע לא אוכלים את גיד הנשה?

"על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה".

ביאר בדעת זקנים מבעלי התוס' שזה הוא עונש לשבטים על שלא הלכו ללוות את אביהם כשחזר לעבור את הנהר בשביל פכים קטנים, והשאירו אותו לילך לבדו בלא לוייה. וראוי להתבונן עד כמה גדול החיוב של הבנים לסייע לאביהם, והעולם רגיל שדרך האב לסייע לילדיו, אבל אנחנו לא נדע עד כמה גדול החיוב של הבנים לסייע לאב, להיות עמו בכל עת, ובדומה לזה מצינו שיעקב נענש במכירת יוסף על שלא כיבד את אביו עשרים ושתים שנה, וכבר עמדו בזה שהרי יעקב הלך ללבן במצות אביו ואמו כדי למצוא שם את זיווגו והרי בזה גופא קיים כבוד אב. אולם כנראה התביעה על יעקב דסוף סוף השאיר את אביו לבד, והאב היה זקוק לו כי היה ילד שעשועיו להשתעשע עמו בדברי תורה, והשאירו לבדו, ועל כך נענש שלא יכל להשתעשע עם יוסף בן חכים כ"ב שנה. ומזה נלמד כל אחד גודל החיוב בזה שלא להשאיר את האב לבד בשום אופן שבעולם. (ר' אליהו ברוך פינקל)

מדוע יעקב ועשו לא היו בקבורת רבקה אימם?

הרמב"ן כתב דברים נפלאים אודות קבורת רבקה אמנו ע"ה:

רבקה אמנו לא נתכבדה במותה כראוי לה, ולא היה משיהו ממשפחתה שיצא לקבורה.

שאברהם חמיה כבר מת, ויצחק בעלה ישב בביתו ולא יצא כי כהו עיניו, יעקב בנה הלך לפדן ארם ולא היה בקבורתה, ועשו בנה הרשע שנא את אמו ולא בא לקבורה, רק בני חת מיהרו והוציאו מיטתה באישון לילה וקברו אותה במערת המכפלה (מדרש תנחומא פ"ר כי תצא ס' ד).

הטעם שמהירו בני חת לקבורה באישון לילה, מפני שפחדו שאם יבוא עשו לקבורה, יקללו הבריות את רבקה ויאמרו "כרס שיצא ממנה עשו". ומכבוד של רבקה אמנו העלימה התורה מיתתה וקבורתה, כיון שנקברה ע"י בני חת ולא ע"י בעלה ובניה.

"ורבנו בחי"י מבאר הלשון "אלון בכות" המורה על שתי בכיות, שבכה יעקב על מיתת אמו, ובכה עוד שלא נספדה ולא נקברה כשורה. עוד כתב הרמב"ן יעקב בכה והתאבל על אמו הצדקת שאהבה אותו, ושלחהו לבית לבן, ולא זכתה לראותו עוד בשובו משם.

(אוצר פלאות התורה)

נרות יש מאין

הם שירכו את דרכם באיטיות, מבוססים במגפיהם בבוץ הטובעני שכיסה את דרכי העפר. הרוח צלפה באכזריות על פניהם. ואולם לשני הולכי הרגל היהודים לא הייתה ברירה אלא להדק את מעיליהם לגופם, ולהוסיף לבוסס בשלוליות. דרך ארוכה לפניהם, ואין באופק שום יישוב למצוא בו מחסה.

זה היה בערב חנוכה, באיראן. שני הולכי הרגל קיוו להגיע לביתם לקראת החג, אך הסופה שפרצה שיבשה את תכניותיהם לחלוטין.

פתאום הבחינו השניים באורות רחוקים. תקווה ניערה בליבם. לפי חישוביהם באותה נקודה אמור לשכון כפר קטן. הם האיצו את הליכתם, וסוף-סוף נקשו על דלת אחד הבתים, רועדים מקור. בעל הבית המוסלמי בחן אותם בחשדנות מבעד לסדק צר. "אנא", פנו אליו בתחנונים, "אפשר לנו להתארח בביתך עד שהסערה תחלוף, ונשלם לך במיטב כספנו". למרבה שמחתם האיש נענה בחיוב. הוא הקצה להם חדר קטן, שהיה חשוך וקר, ואולם דיי היה בקורת גג מעל ראשיהם כדי שיחושו רווחה גדולה. עתה יכלו להפנות את תשומת ליבם לבעיה מטרידה אחרת: נר ראשון של חנוכה היום. איך יקיימו את מצוות הדלקת הנרות?

השניים חשבו לפנות אל בעל הבית ולבקש ממנו נרות לקיום המצווה, אך חשש גדול הרתיע אותם. באותה עת רווחה אמונה טפלה בקרב הגויים שלפיה היהודים עוסקים בכשפים. בעל הבית כבר הדליק בחדרם עששית נפט, ואם יבקשו עכשיו נרות, יתעורר חשדו והוא עלול לסלקם מביתו.

"מדוע מצב רוחנו עגום?", פנה האחד אל חברו בדברי עידוד. "הבה נתפלל לה' שיזכה אותנו בקיום המצווה, והוא בוודאי יעשה לנו נס חנוכה ועוד נדליק נרות חנוכה בשמחה". הדברים נאמרו בלי שתיראה בשטח שום היתכנות מעשית, אולם החבר נדבק באופטימיות של חברו, והשניים עמדו להתפלל ערבית בשמחה.

אך סיימו את תפילתם ובדלת החדר נשמעו דפיקות. בפתח עמדה בעלת הבית. "אנא עזרו לי", פנתה האישה אל אורחיה. "בשכנותי מתגוררת גיטתי, שעניה צרה בי, והיא מתנכלת לי בלי הרף. שמעתי שאתם, היהודים, מומחים בסגולות ובלחשים. אנא הטילו עליה קללה, וכך אנצל מפגיעתה הרעה".

השניים עמדו נבוכים לנוכח הבקשה המוזרה. מה להם ולהטלת קללות ולחשים מיסטיים?! אך מייד הבינו שהודמנות פו נקרתה לפתחם. הם סרו לפינת החדר, וניהלו התלחשות ביניהם. הם שבו אל האישה, ואמרו לה בהבעה חמורת סבר: "שמעי נא, בקשתך איננה פשוטה כלל". על פניה של האישה הופיעה הבעת אכזבה גדולה. "ואולם", הוסיפו ואמרו, "ביכולתנו לנסות לפתור את הבעיה, ולשם כך אנו זקוקים לכמה פרטיים". עיניה של האישה אורו.

"אביא לכם כל מה שתבקשו", אמרה בהתלהבות. "ובכן", נענה אחד מהם בטון החלטתי, "אנחנו צריכים נרות, ביצים, וכלי ובו גחלים לוחשות".

האישה אצה והביאה את מבוקשם. הנה, הנס הגדול מתרחש. תחילה הדליקו נרות חנוכה, והודו לה' על שזיכה אותם בקיום מצווה גדולה זו. אחר-כך ביטלו

את הביצים על הגחלים ואכלו אותן עם לחם שהיה באמתחתם. הם בירכו ברכת המזון והדגישו כל מילה בתפילת יועל הניסים. אכן, נס של ממש קרה להם.

בעוד השלהבות מרקדות ומטילות צלליות מסתוריות על קיר החדר, נשמעו שוב דפיקות בדלת. שוב הייתה זו האישה, אולם עתה הייתה נסערת ומבוהלת. "אנא, עצרו!", הזדעקה. "כבו את הנרות! גיטתי מתפתלת בכאבי בטן נוראים ונראה שהיא עומדת למות. אני חוששת שהדבר יתגלה, ובני משפחתה ינקמו בי".

שני היהודים הביטו בה בפנים חתומות, והניעו את ראשיהם לשלילה. "מצטערים, גברתי", פרשו את ידיהם בחוסר אונים. "כבר מאוחר מדי. התהלך אינו ניתן לעצירה. אסור לנו לכבות את הנרות".

האישה פרצה בבכי, "אני מתחננת לפניכם! אתן לכם כל שתמצאו ובלבד שתעצרו את הקללה על גיטתי!".

השניים פנו לירכתי החדר כדי לשוב ולהתייעץ. כעבור כמה רגעים מתוחים שבו אל האישה ובפיהם מענה: "אף-על-פי שהדבר קשה מאוד, נעשה מאמץ גדול כדי להקל את סבלה של גיטתך ולגרום לה להחלים. אך הביאי לנו עוד תבילת נרות, ועוד ביצים ותפוחי אדמה, ונקווה שהדבר יעלה בידנו".

מייד סיפקה להם האישה את כל המצרכים הנדרשים. בידי השניים היו עתה נרות בעבור כל שמונת ימי החנוכה, ופיהם נתמלא שבח והודיה לקב"ה על שחולל להם יס פך שמן אישי – יש מאין ממש.

ואכן, כעבור זמן קצר שבה האישה והודתה להם על שהסירו את ה'קללה' מעל גיטתה. כאבי הבטן שלה חלפו והיא נרגעה. עתה הייתה משוכנעת כי מחוללי ניסים השתכנו בביתה, ונהגה בהם כבוד עד שהסערה שככה, והשניים המשיכו בדרכם.

(על-פי 'אמרי שפר', סיפורו של הרב שמואל פנחסי, על אביו הרב משה, שהיה אחד משני הולכי הרגל)

"סוד השמות בחנוכה - ניצחון החכמה האלוקית

שמותיהם של מתתיהו כהן גדול חשמונאי ובניו שהעידו על מהותם.

מתתיהו = מתת ה' - הבין שהכול מה'.

יוחנן = ה' חנן - שום דבר איננו משלי, הכול מאת ה'.

מי כּמוֹךְ בְּאֵלִים - ה' = מכבי, זו הייתה הסיסמא שלהם, המהות שלהם.

לא בכדי בחרו לקרוא לכל האנשים להצטרף בסיסמא "מי לה' אלי", כלומר - מי שיודע שהכול לה' שיצטרף לכוחותינו.

יון - בגימטרייה = 66 = גלגל.

יון רצו להחדיר בנו שבכל החכמה והידע שרכשו וסגדו לו, הכול בנוי כגלגל וסדרי הטבע קבועים הם ואין בכל החכמה והמדע קשר לה' בכלל... (מהר"ל) יון חשבו שהגיעו לשיא פסגת החכמה האנושית, ולכן לא התאים להם שלנו יש גם חכמה אלוקית.

התוצאה: היוונים ביקשו להשמיד את הרוח = החכמה האלוקית.

וזהו הסיבה שטימאו את השמנים ולא השמידו אותם.

השמן = נשמה.

חנוכה שמח !!!